

Sgian mo charad ar mo chliú

[Bergin, Osborn: *Irish Bardic Poetry*, Dublin, 1970, poem 52]

1 Sgian mo charad ar mo chliú,
nírsum ralag mian na mná,
ní racha ar ngrádh dhi gach día,
go ría slán an tí gá ttá.

2 Ní holc í, ní dáor a dealbh,
ge cáomh a lí, ní lí gharbh:
an tí do sgeach an sgían ghorm,
fíal um chorn um each 's um arm.

3 Atá a sáith uirre don ór,
agus buinni bláith ré a bél:
tug an ghégh dhonnmhailghioch dhúnn
an séd úr gormfhaighnioch gér.

4 Áith agus leabhar a los,
bláith agus sleamhan a slios:
do-rad uaidh an cíabhfhann cas
íarann glas cruaidh ar mo chríos.

5 Faighin dualach agá díon,
go huallach agus go húr,
órchluidhe trom ina táobh,
cráobh lom chrócbhuidhi 'na cúl.

6 Bean do mhnáibh an tíre theas,
go gcnáimh sídhe mar an snas,
banMhuimhnioch cháomh ar mo chríos,
go slios cháomh ghlandruimnioch ghlás.

7 Donnchadh Cairbrioch na gcon gcáomh,
ní hairgthioch ar chrodh na gclíar,
trilis roimhín fhionn mar ór,
lór liom fám sgloimhín a sgian.

8 Máol Ruanaidh, rannaire an ríogh,
go ndualaigh cambuidhi a chíabh,
gnúis cháidh mar fhuil nó mar fhíon,
go díol cáigh ní sguir, a sgian.